

דאבל DEEP

הם נפגשו בסדנת ריקוד והתאהבו בלי מילים.
היום הם מעבירים את האהבה הזאת הלאה באמצעות

Deep Contact

שיטה שמאפשרת להעמיק את הקשר
ואת הסנכרון באמצעות "דייטים" של
תנועה משותפת במרחב האישי והזוגי

שירי ברוק־שגיא + צילום: אלון שפריר

מו בסיפור סינדרלה, גם סשה וסער נפגשו בערב ריקוד מסחרר ובלתי נשכח. אבל בשונה מהאגדה של דיסני זה לא קרה בנפש אלגנטי בארמון אלא בערב מיוזע של ריקוד חופשי. במקום הסרט המצויר בדו־ממד, סיפור האהבה שלהם לא רק תלת־ממדי אלא גם מלא בעומק, ואת נעל הזכוכית, שמסמלת את ההתאמה הווגית המושלמת, תחליפו בריקוד עצמו, המחולל, וגם המדר לחיבור הקוסמי של השניים. כי הריקוד של סשה וסער המשיך היישר מאותו ערב עמוק אל תוך החיים, הווגיות והקריירה המשותפת. "הכרנו דרך הגוף. אני זוכרת שישר היה חיבור מיידי, אבל זה לקח עוד כמה ריקודים עד שהרגשתי שזה אמיתי", מתארת סשה את הג'אם קונטקט שבו נפגשו. איך יודעים? "פשוט יודעים. בהקשבה, בסנכרון, בקצב", היא אומרת. וסער משלים: "דווקא בגלל שזה היה ששן אלתור וריקוד חופשי יכולנו ללמוד על הפרטנר יותר מאשר בכוריאוגרפיה שהוכתבה מראש".

סשה היא סשה (אלכסנדרה צ'רניבסקי 34) וסער הוא סער אוסטרייכר (38), זוג לחיים ולריקוד, מנחי סדנאות תנועה ומפתחי Deep Contact (קשר עמוק), שיטת תנועה ייחודית שמאפשרת לבני זוג להעמיק את הקשר באמצעות שפת הריקוד. "אפשר לבזבז חצי כתבה רק על השמות שלנו", הם צוחקים ומשלימים זה את דבריו זה במהלך הריאיון הווגי. "כשרוקים יחד הרבה, פתאום גם המילים מסתנכרות", מסבירה סשה. גם הריאיון הזה, אגב, התגלגל בעקבות חיבור טבעי ואלתור. חיפשו פעילות מגניבה לוולנטין דיי עבור קוראי המגזין (כן, אתם), ושמענו שיש זוג שמלמד סדנאות ריקוד חרות וחווייתיות לזוגות בשם "דייט בתנועה – חוויה ווגית מחברת אצלכם בסלון". אחרי שיחת היכרות קצרה איתם חשבנו שכדאי לנו להשקיע עוד קצת בקשר הזה וקבענו מיד לדייט שני – הריאיון הזה. בסופו של האלתור הזה שמחנו לגלות שיצאנו לחפש אתונות (אייטם סקסי לוולנטין) ומצאנו מלוכה – אהבת אמת.

פירואטים, קפוארה ויערות אכילים

בשלוש השנים האחרונות השניים גרים, יוצרים ומלמדים יחד. לסשה ילדה בת תשע מנישואים קודמים, והם גרים יחד בבנימינה. לפני שהכירו והחלו לשתף פעולה מקצועית לשניהם היו קריירות עשירות ומרתקות לא פחות. סשה התחילה "במסלול הסובייטי הרגיל", כדבריה. "עד גיל 20 הספקתי ללמוד בלט, מחול מודרני וריקודי בטן, ולמדתי בתוכנית מתקדמת להכשרת רקדניות בלוקסמבורג, שהוריי עדיין גרים בה. אבל אחרי שנים של מסלול די מכוון עשתה סשה

תפנית מקצועית חדה. היא הלכה ללמוד משפטים, ובמשך שנים עסקה בעריכת דין ובמשפט בינלאומי, בין השאר בנציבות האו"ם לפליטים, במשרד המשפטים ובפרקליטות. כשמרימים גבה על המעבר המפתיע, היא עונה בנחרצות: "גם עולם המשפטים הוא סוג של מפגש, אמנם דרך עימות, אבל הוא גם מפגש", ומחדרת שתמיד המיקוד שלה היה בצד האנושי של החוויה: "העיסוק שלי היה בעיקר בתחום של זכויות אדם ומבקשי מקלט". אל העיסוק בתנועה היא חזרה מאוחר יותר דווקא דרך הקפוארה, כשהלכה ללמוד קורס להכשרת מורכי קפוארה בווינגייט. "אחרי השירות הצבאי והקריירה היה לי קשה לחזור לריקוד. גיליתי שאני כבר לא עושה פירואטים מושלמים כמו פעם, וזה אילץ אותי להיפגש עם זה". אבל המפגש עם סער, שלדבריה מגיע ממקום של יוזמה ויצירה, איפשר לה להאמין שהכל אפשרי: "סער הראה לי שאני מסרבת ליעוד שלי בריקוד, לאפשרות להסכים לתהליך".

כשהיא מדברת על היוזמה ועל היצירתיות של סער, היא מתכוונת לא רק לפאזה של הריקוד. לאורך כל חייו סער נע על הציר הזה של יזמות, קיימות, אקטיביזם, יצירה וחיפוש משמעות. הוא גדל בבית ספר שדה במהלך כל שנות ילדותו. הוריו היו מצוות המקום – אביו חוקר אקולוגיה והתנהגות בעלי חיים ואמו מורה לתנועה. "עברתי בשני העולמות, והקשר לארמה היה טבעי", הוא אומר. את תחילת דרכו אכן החל בתחום הקיימות שבו עסק במשך שנים ביוזמות שונות. "אבל אחרי שהרגשתי שאני עסוק בעיקר בלהציל את כדור הארץ", הוא מסביר, "מרבית תשומת לב החוצה כבר לא שמתי לב למה שקורה בפנים". הוא החליט לקחת פסק זמן מקיימות והלך ללמוד בהאנגר "אדמה", בית הספר וקבוצת הריקוד של ניר בן גל וליאת דרוו, מקום שמתמקד בגישה של ריפוי בתנועה. אחרי שחש שם שהנפש שלו "התעסקה בעצמה הרבה", הוא נפנה שוב להביט החוצה. ב־2011 הקים יחד עם קבוצת יזמים פרויקט אקולוגי של יערות מאכל במושב קדרון שהוקם למטרות של מחקר וחינוך. לאחר העשייה הברוכה הזאת הוא החל לחפש את הסינתזה בין העולמות, ואז הגיעה ההיכרות עם סשה והעבודה המשותפת כמנחי ריקוד. אחרי שרקרו והתנסו בנפרד בשיטות ריקוד ותנועה שונות יצרו השניים את השיטה שלהם, Deep Contact. "קודם כל, ישנה הנקודה הכי עמוקה בפנימית בתוכנו – מי אני, מהן האיכויות שלי, מה אני רוצה וממה אני מפחד", מסביר סער את מהות השם והשיטה. "אבל במקביל לכך שאנחנו רוצים להישאר נאמנים לעצמנו יש לנו גם רצון לצאת החוצה, לפגוש את האחר, להתאהב, להיות חלק ממשוה גדול יותר. כולנו רוצים חוויות שבהן אנחנו שוכחים לרגע את עצמנו, איוו

התעלות. אנשים מחפשים את זה בכל מיני דרכים – בהתאהבות, בסמים או בהליכה למשחק כדורגל ולהרגיש חלק ממשוה. אלה שני הכוחות של העולם: ה־Contact, שזה הרצון להתעלות מעל עצמנו ולהתחבר אל האחר, וה־Deep, שזו השאיפה פנימה, הרצון לשמור על העצמי. Deep Contact זו הכמיהה הגדולה שהחיבור יהיה לא רק מקצה היד שלי לקצה היד של האחר, אלא מעומק הלב שלי לעומק הנשמה של האחר. כמו למשל אנשים שיוצאים לדייטים ורוצים לפגוש מישהו אחר, ויש שם מצד אחד רצון אמיתי להיפגש, אבל כשהחוויה שטחית מתחילים לחפש ריגוש גדול יותר, וכך נוצרת אכזבה. בסוף מבינים שרוצים להיפגש מהעומק אל העומק".

משחקי תפקידים ואחדות הניגודים

אחת הדרכים להגיע למקום העמוק שהם מדברים עליו היא אימפרוביזציה, או במילים פשוטות: מותר לאלתה. למקרה שתהיתם אם צריך להכיר יסודות בריקוד בלט או במחול מודרני כדי להשתתף בסדנאות שלהם, התשובה היא – ממש לא. "תמיד כשאנשים מגיעים למפגש הראשון חשוב לי להגיד להם שאין 'נכון' ו'לא נכון', מסבירה סשה. "זה תמיד מוריד ציפייה. אנחנו רגילים שריקוד הוא תנועה, אבל מה יקרה אם נסכים לכך שריקוד הוא פנימי? שנוזו רק כשהתנועה הפנימית שלנו תאפשר לנו לנוע החוצה. שלא ננוע בגלל משהו חיצוני אלא בגלל משהו פנימי. זה העומק של לפגוש את עצמך לפני שאתה פוגש את האחר". לכן הרבה מהשיטה שהם מלמדים מתבססת על המרחב היצירתי של האימפרוביזציה. מי שבא אליהם, לדבריהם, לרוב מתעניין בשילוב שבין תהליך רגשי לגוף, תנועה וריקוד, ובמהות של איך אפשר להתפתח דרך המפגש הגופני־רגשי.

מה מרוויחים בעצם מהאלתור?

סער: "דווקא בזכות האלתור ולא תנועות שמוכתבות מראש, אתה לומד על מי שאתה רוקד איתו הרבה יותר". שניהם יחד (בסנכרון מלא): "באלתור אתה גם נורא חשוף". סשה: "אתה מאוד חשוף ופגיע כשאתה מאלתור, מוציא מבפנים החוצה, ולא משהו שחיקית או למדת, כמו צעדים בסלסה או תבניות שאתה מכיר וחוזר עליהן. אתה מאלתור מהבפנים שלך – האם אני רוצה עכשיו להיות עדין או גדול שיראו אותי או אולי דווקא להתכווץ?".

במה שונה ה־Deep Contact מריקוד חופשי רגיל?

סשה: "בכל מפגש של ריקוד יש המון תוכן רגשי, השאלה היא כמה מקום נותנים לו. גם אם ארקוד סלסה במרחב של ריקודי זוגות, אני ארגיש שייכות או אי שייכות".

צילומים: טוע טילמן

סער: "קחי למשל את התרגיל של 'להוביל ולהיות מובל'. כשאתה עושה תרגיל כזה, באופן פיזי אתה שם לב מהי הנטייה הטבעית שלך. יש אנשים שקל להם באופן טבעי להוביל מישהו אחר, ויש אנשים שקל להם שמישהו אחר מוביל אותם. מה שקורה פיזית במפגש של תנועה משקף את הדינמיקה שלנו במערכות יחסים בכלל".

ומי הוביל אצלכם בריקוד?

סשה: "גם וגם. הרגשתי שגם מאוד קל לי להתמסר להובלה שלו, כי היא קשובה, רכה ועדינה, ומצד שני הרגשתי שאני יכולה להוביל אותו ואיזה כיף לי שהוא משחק איתי את המשחק שמעניין אותי מדי פעם".

אז אפשר להיות גם וגם?

סער: "זה מתחבר לרעיון של קארל יונג של אחדות הניגודים, שיטה שבה צריך לעשות אינטגרציה בין איכויות שהן הפוכות. בשלב הראשון אתה מודע לנטייה הטבעית שלך, למשל מוביל או מובל, אקטיבי או פסיבי, מוחצן או מופנם, איטי או מהיר. בשלב השני אנחנו מכוונים אותך באמצעות התרגילים לצד שאתה לא רגיל אליו – לצאת מאזור הנוחות ולשחק גם את התפקיד שאתה לא רגיל אליו, להתיידיד איתו, להתמודד איתו ועם כל מה שהוא מביא. פתאום את מגלה דרך הריקוד שזה גם אפשרי. השלב השלישי הכי מעניין – לשחק בין הקצוות. מה זה ריקוד? היכולת לרקוד בתוכי עם האיכויות שלי ועם הקצוות השונים שבי, ואז לפגוש את הפרטנר ולשחק בין תפקידים ובין קצוות, להיות רגע אחד כזה ורגע אחר כך להיות משהו אחר לגמרי. כל המהות פה היא מפגש – מה קורה בי כשאני פוגש את הבן אדם השני. האם אני יכול להרשות לעצמי לשים את משקל הגוף שלי עליו, אולי

צילומים: נטע טילמן

אני מרגיש כבר מדי, אולי אני לא יכול לסמוך עליו, האם אני יכול להישען על מישהו אחר ומישהו אחר יכול להישען עליי?
כמו במשחק תפקידים?
סער: כן, רק דרך הגוף, בלי מילים. הגוף לא יכול לשקר. הכל נורא מוחשי שם.
סשה: אם קשה לך, למשל, אז הגוף שלך יתכווץ."

הפרפר וההר (ומה קורה כשאין הרמוניה)

ככל שמדברים איתם מחלחלת פנימה ההבנה שריקוד זוגי יכול להיות לא רק הקסם הזה שבו בלרניות מעופפות באוויר ונוחתות בפוינט מהורק בורועותיו של הרקדן, אלא גם מקום של חיבור זוגי, מקום שבו אפשר להכיר את בן או בת הזוג, להוביל או דווקא להתמסר, ללמוד לסנכרן את התנועות או ללמוד לקבל דווקא את ההבדלים בקצב, לתרגל קצת יחסים קרובים, כולל גם חלקים שקצת חורקים בתנועה המשותפת.

מה קורה כשבני זוג דורכים חלילה זה לזה על הרגל, או לא ממש מתאימים זה לזה בתנועה ובכרונות?

סשה: גם האתגרים שבתוך הזוגיות שלנו הם מקור השראה. בזוגיות כולנו תמיד רוצים הרמוניה, אבל מה לעשות שלפעמים יש פערי קצב או חוסר סנכרון, למשל כשכבן זוג אחד מתעורר עם אנרגיה כשהשני מתעורר דווקא בערב. כל אחד מרגיש לפעמים שהוא צריך משהו אחר, או שהוא 'יותר מדי' בשביל בן הזוג, או שכן הזוג לא קשוב. זה מאתגר. באחת הסדנאות פגשנו את זה ממש באופן מוחשי ופיוזי, כשאני נורא התלהבתי ורציתי לעשות דברים אקרובטיים, מהירים ואינטנסיביים.

סער: "אבל אמרתי לה שאני כבר עייף והגוף שלי רוצה משהו עדין ושקט יותר והצעתי לה שתרקוד עם

מישהו אחר ואני אנוח קצת".
סשה: "אבל התעקשתי שאני רוצה לרקוד איתו...".
סער: "אמרתי בסדר, אבל אני לא אהיה בקצב שלך. משם נוצר משחק שבו כל אחד יכול לשמור על מה שהוא, לא ישר להסתנכרן כדי לפגוש את בן הזוג".
סשה: "במקום שאני אוריד את האש שלי ואת הרצון שלי או שסער יצטרך לצאת מתוך עצמו ולרצות אותי, חיפשנו איך כל אחד יכול לשמור על הנאמנות לעצמו ועל הקצב שלו ובכל זאת להיפגש לריקוד משותף".
מהסיפור הזה נולד אחד התרגילים המרגשים שהם יצרו יחד שנקרא "ההר והפרפר" או "האש והסלע", כי שני השמות משקפים אותו רעיון. בריקוד סער מתפקד כהר או כסלע יציב או מעין עוגן לריקוד, ואילו סשה מפרפרת סביבו כפראות ולפעמים נתפסת בו באופן מרהיב. "בריקוד הזה המגבלה הופכת להשראה", אומרת סשה. "אם דרך הפיזיות אנחנו מצליחים, אולי גם בזוגיות נצליח. יש דברים שאנחנו יכולים ללמוד דרך הגוף".

ומה קורה כשרק אחד משחרר?

סשה: "יש מצב שבו רק אחד רוצה את זה, ובן הזוג חושש. מבחינתי המפתח הוא התנועה. התנועה מביאה אותנו לזה שאנחנו חושבים פחות. גם אם לפני זה אנחנו מפחדים מאינטימיות, מרגשות ומפגיעות, יש משהו בחוויה הגופנית שהיא פותחת".
סער: "לפעמים גם יש בן זוג אחד שיותר רוצה לעשות את הדייט בתנועה ואחר שפחות רוצה. מי שרוצה פחות שידע שהוא לא צריך לעזוב את עצמו או לרצות את הפרטנר חוץ מלהסכים להיפגש. זה כבר משחרר איוה מתת. לפעמים יש זוגות שמבקשים מאיתנו לבקש מבן הזוג שיסכים לעשות את הסדנה".

וזה עובד?

סער: "לפעמים כן ולפעמים לא. אנחנו לא אנשי מכירות. אנחנו לא מוכרים מקררים. אנחנו רוצים שמי שיחווה את זה יחווה ערך משמעותי".

ריחוק חברתי, מרחב זוגי

אם חשבתם שהם התחילו את הרומן שלהם עם הריקוד מהצד המושלם והפוטוגני, זה לא בדיוק הסיפור, לפחות לא אצל סער. לקח לו זמן להבין שהוא יכול להיות שייך לעולם הריקוד גם בלי ללכת בתלם הפורמלי. "אני חושב שאת כולם קצת מלחיץ לרקוד בציבור", הוא אומר. "בגיל הנעורים אני הייתי מאלה שנמנעים. בתוכי נורא רציתי להיות שייך, להתחבר עם החבר'ה, עם נשים. רק אחרי הצבא גיליתי את העולם של התנועה החופשית. "כשרקדתי בהאנגר 'ארמה' קיבלתי השראה גדולה. הגעתי בלי ניסיון במחול, שזה חלק מהאג'נדה שלהם שגם מאוד האג'נדה שלנו – מה זה רקדן? כל מי שיש לו גוף. החיים הם ריקוד, הכל נע, פוגש. גם כל התסכולים שלנו לגבי זה הם חלק מהריקוד. כל תרגיל שאנחנו עושים לא נועד כדי 'להצליח' בו אלא כדי להסכים להיפגש עם מה שזה מביא. התרגיל הוא רק תירוץ. הדבר האמיתי זה מה קורה כשכשן אדם פוגש את עצמו ואת האחר דרך הגוף, זה העומק".

ולמי זה מתאים?

סער: "לכל אחד ובכל גיל. רוקדים אצלנו חבר'ה בני 20, בני 40 וגם בני 60 ו-70. לא צריך רקע במחול, וזה גם לא משנה אם אתם בכושר או לא. לכולנו יש בעיות ואתגרים בזוגיות, ולכולנו יש צדדים חזקים ואיכויות טובות. אתה לא מגיע לסדנה מתוך כוונה שזה מה שיפתור לך בעיות, אלא מתוך כוונה של 'היי, יש פה דייט'. קראנו לסדנאות שלנו 'דייט' כי באמת יש פה משהו כיפי. אבל זה יכול להפגיש אותי גם עם הצדדים הכיפיים וגם עם הצדדים הפחות כיפיים, וזה מה שיוצר את העומק, ההסכמה להיפגש עם מה שיש".

ואם זה בכל זאת לא מצליח?

"זה תרגול של מערכות יחסים. התחלתי ללמוד גיטרה ואין לי קואורדינציה, ולאט-לאט זה קורה".
בימים כתיקונם, כשאין מגפה, עוברים תחת הדרכותם קבוצות וזוגות רבים, ויש סביבם קהילה ענפה, בחיים ובפייסבוק. לאחרונה, עמוק אל תוך הקורונה, כשהיפשו דרך להמשיך את העבודה גם בתנאים המגבילים, נולדו הסדנאות החדשות שלהם. את הגרסה הדיגיטלית (ראו מסגרת) הם פיתחו אחרי ניסיונות לתרגם את הסדנאות החזויות ששוקקות במגע ובקשר עמוק, לתקופה שבה הריחוק החברתי מכתוב את הקצב.

אנחנו מדברים המון על מגע ועל חיבורים עמוקים, אבל איך מתרגלים קרבה במצב של ריחוק חברתי?

סשה: "כשהקורונה התחילה חשבתי על זה שאנשים כל הזמן בבתים ואיזו בדירות זה יוצר, ומה אנחנו יכולים לתת. שמענו מסביבנו על טרנד של קורסים דיגיטליים, אז התחלנו ללמד בזום ולימדנו יחידים בבית, ופתאום

גילינו שאפשר להיפגש וירטואלית".

סער: "הבנו שמה שיותר מדליק אותנו זה להנחות מרחבים שבהם יש שני אנשים באותו המרחב. האמת שסשה דיברה על זה עוד לפני הקורונה. הרבה פעמים קורה שמישהו, לרוב זו מישהי, רוצה להצטרף לסדנה שלנו ואומרת שהיא רוצה לרקוד עם בן הזוג, אבל הוא לא רוצה לבוא למרחב קבוצתי כי מביך אותו לרקוד בסטודיו עם עוד אנשים. ואז הגיעה הקורונה וסשה אמרה, 'רגע, בוא נעשה משהו לזוגות, מצד אחד זה דיגיטלי, ומצד שני חווים את המפגש הפיזי, כי הזוגות חווים את המפגש זה עם זה. הם רוקדים אחד עם השני".
סשה: "בשונה למשל מהנחיית יחידים או קבוצות, יש משהו בישות הזוגית הזאת שיוצרת רבך מלא. צריך הנחיה מדויקת וטובה, אבל מכל כך מעט יכול לקרות כל כך הרבה בתוך הישות הזוגית".

איך הנחיית וידאו יכולה בעצם להיות מוחשית?

סער: "אנחנו מכניסים את הזוגות לאווירה כאילו הם איתנו באותו המרחב, באותו החדר. אחרי שאנחנו רוקדים ומדגימים, הם יכולים אפילו להיות עם עיניים עצומות ולא להסתכל על המסך כי הם ראו אותנו לפני כן. הם מתרכזים זה בזה. אנחנו מאפשרים להם את המרחב לאלתר בלי שכל הזמן נציק להם עם הנוכחות שלנו. זה משהו מאוד עדין, אנחנו נכנסים בעצם לסלון של זוג. מצד אחד הם 'הומינ'ו' אותנו לשם, אבל מצד שני זה המרחב האינטימי שלהם, אז בהנחיה אנחנו משתדלים גם להוביל אבל גם לתת להם את הספייס".

ואיך נותנים ספייס בסיטואציה שבה אתם לא באמת נמצאים בחדר?

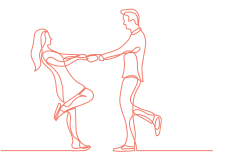
סער: "אנחנו פשוט שם איתם ברקע, אבל ברגע הנכון מזמינים אותם לזמן של שיתוף, וכל פרטנר מרבר על מה זה העלה בו. ויש הנחיות גם איך משתפים באופן שלא יוצר שיחה תגובתית אלא ממרחב של שיתוף שמאפשר גם פגיעות וחשיפות".

סשה: "ממעט מאוד תנועה יכול לעלות המון תוכן רגשי. לדוגמה, מתרגיל של הובלה את יכולה להרגיש שכן הזוג לא היה מספיק קשוב, שאת לא היית מספיק מחוברת, שלא היה סנכרון. אם השיעור הוא על הובלה והתמסרות, למשל, אז איך אנחנו יכולים לנהל אחרי זה שיחה משמעותית על הרפוסים בזוגיות עצמה".

אז זה בעצם טיפול זוגי בתנועה?

סער: "זה ממש לא תחליף לטיפול זוגי, וזו גם לא הכוונה שלנו. אנשים לא צריכים להירשם לזה כדי לפתור קשיים בזוגיות. זה יותר תהליך העצמה זוגי שבו פוגשים את מה שפוגשים".

סשה: "אפשר לראות בזה הודמנות לחוות קרבה פיזית. אפילו לא צריך לקרוא לזה ריקוד אלא פשוט תנועה, שבו ננסה לנוע ביחד ונראה מה קורה. X

יוצאים לדייט בסלון

גם בלי התירוץ של ולנטין או קורונה, הסדנאות הדיגיטליות של סשה וסער הן הזדמנות לצאת לחוויה זוגית מחברת, עמוקה ואינטימית אצלכם בסלון. הסדנה מורכבת מארבעה "דייטים" חזויותיים באמצעות הדרכת וידאו שמאפשרים להיות מתרגילי תנועה וריקוד בנושאים כמו חיבור, סנכרון והתמסרות, בזמן ובקצב שלכם. כל מה שאתם צריכים לעשות הוא לקבוע זמן זוגי ל"דייט", ללבוש בגדים נוחים וללחוץ על Play. כל השאר יקרה מעצמו. הסדנאות מתאימות לזוגות ותיקים וחדשים ואינן דורשות ידע מוקדם בריקוד.

.....
"דייט בתנועה - חוויה זוגית מחברת אצלכם בסלון", 550 שקל ל-4 דייטים, 450 שקל מחיר מיוחד לזוגות פרטים באתר: DeepContact.org